

755**UMOWA****między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Macedońskim o międzynarodowych przewozach drogowych, sporządzona w Ochrydzie dnia 5 lutego 1998 r.**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Macedoński, zwane dalej Umawiającymi się Stronami, pragnąc ułatwić i przyczynić się do rozwoju przewozów drogowych osób i ładunków między obu Państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria, uwzględniając przy tym potrzebę ochrony środowiska i wymogi bezpieczeństwa ruchu drogowego, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1**Zakres stosowania**

1. Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do przewozu osób i ładunków, pochodzących z lub przeznaczonych na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron, w tranzycie przez to terytorium oraz między terytorium państwa trzeciego a terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony i z powrotem, wykonywanych pojazdami zarejestrowanymi na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron.

2. Przewoźnik jednej Umawiającej się Strony ma prawo wykonywania przewozu osób lub ładunków między dwoma miejscami znajdującymi się na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony (kabo-
taż) tylko po uzyskaniu zezwolenia właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2**Definicje**

W rozumieniu niniejszej umowy następujące określenia oznaczają:

- 1) „przewoźnik” — osobę fizyczną lub prawną, zamieszkałą lub mającą swoją siedzibę bądź w Rzeczypospolitej Polskiej, bądź w państwie macedońskim i która ma prawo wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem wewnętrznym jej państwa;
- 2) „pojazd” — pojazd drogowy z napędem mechanicznym, który jest skonstruowany do wykonywania przewozów drogowych więcej niż dziewięciu osób łącznie z kierowcą oraz do przewozu ładunków albo do ciągnięcia przyczep i naczep przeznaczonych do tych przewozów;
- 3) „autobus” — pojazd drogowy, który konstrukcyjnie jest przeznaczony do przewozu więcej niż dziewięciu osób łącznie z kierowcą;
- 4) „regularny przewóz osób” — przewóz osób na określonej trasie, według rozkładu jazdy i na podstawie taryf uprzednio ustalonych i ogłoszonych;
- 5) „okazjonalny przewóz osób” — przewóz, przy którym pojazd przewozi tę samą grupę podróżnych na całej trasie bez prawa wsiadania i zabierania nowych podróżnych w trakcie podróży;
- 6) „przewozy wahadłowe” — wielokrotne przewozy uprzednio zorganizowanych grup osób autobusami z tego samego miejsca wyjazdu do tego samego miejsca przeznaczenia, przy czym:
 - a) każda z grup powraca do miejsca rozpoczęcia przewozu;
 - b) przewoźnikowi nie wolno pozostawiać ani zabierać nowych osób podczas przewozu;

- c) pierwszy przewóz z powrotem i ostatni w tamtą stronę odbywają się pojazdem bez pasażerów;
- 7) „przewozy na potrzeby własne” — przewozy, przy których pojazd i ładunek stanowią własność tej samej osoby, a kierowca jest jego pracownikiem.

Artykuł 3

Regularne przewozy osób

1. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mogą wykonywać regularne przewozy podróźnych autobusami między terytoriami państw obu Umawiających się Stron oraz w tranzycie przez ich terytoria, po uprzednim otrzymaniu zezwolenia.

2. Właściwe organy każdej Umawiającej się Strony wydają zezwolenia na część przewozu wykonywaną na terytorium jej państwa.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron określają w protokole wykonawczym do umowy sposoby i warunki wydawania zezwoleń oraz ich wykorzystania.

Artykuł 4

Okazjonalne przewozy osób

1. Przewoźnicy każdej z Umawiających się Stron mogą wykonywać autobusami bez zezwoleń przewozy okazjonalne pod warunkiem posiadania dokumentu kontrolnego i listy podróźnych.

2. Wzór dokumentu kontrolnego i zasady stosowania tego dokumentu ustali Komisja Mieszana, o której mowa w artykule 16.

Artykuł 5

Przewozy wahałdowe

1. Każdy przewóz wahałdowy wymaga uprzedniego uzyskania zezwolenia właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

2. Właściwe organy Umawiających się Stron określają w protokole wykonawczym do umowy sposoby i warunki wydawania zezwoleń oraz ich wykorzystania.

Artykuł 6

Przewóz ładunków

Przewoźnicy Umawiających się Stron mogą wykonywać przewozy ładunków oraz wykonywać przejazdy bez ładunku:

- między miejscem położonym na terytorium państwa jednej Umawiającej się Strony a miejscem położonym na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony,
- w tranzycie przez terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony,
- między miejscem położonym na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron a miejscem położonym na terytorium państwa trzeciego i na odwrót.

Artykuł 7

Zezwolenia

1. Z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 8, przewozy ładunków wymienione w artykule 6 mogą być wykonywane jedynie na podstawie zezwoleń wydanych uprzednio przez właściwy organ państwa rejestracji pojazdu w imieniu właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

2. Każde zezwolenie jest ważne na jedną jazdę tam i z powrotem tym samym pojazdem, jeśli w zezwoleniu nie określono tego inaczej.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron przekazują sobie wzajemnie zezwolenia wymienione w ustępie 1.

Artykuł 8

Zwolnienia z wymogu zezwoleń

1. Nie wymagają zezwoleń przewozy:

- rzeczy przesiedlenia,
- uszkodzonych pojazdów oraz ich przyczep i naczep,
- zwłok,
- eksponatów przeznaczonych na targi i wystawy,
- sprzętu, innych przedmiotów i zwierząt przeznaczonych na teatralne, muzyczne i inne imprezy kulturalne oraz sportowe, dla cyrków lub do wykonywania zdjęć filmowych, telewizyjnych i zapisów radiofonicznych,
- medykamentów i innych środków jako ładunków przeznaczonych na pomoc w przypadku klęsk żywiołowych oraz przewozy z pomocą humanitarną,
- wykonywane pojazdami bez ładunku, które mają zamienić uszkodzone pojazdy i przejąć ładunki z pojazdów uszkodzonych na terytorium państwa Umawiającej się Strony,
- wykonywane pojazdami pogotowia technicznego w celu naprawy uszkodzonych pojazdów (serwisowe pojazdy remontowe),
- wykonywane pojazdami o ładowności do 3,5 t i masie całkowitej z ładunkiem, naczepą lub przyczepą do 6 t,
- wykonywane na potrzeby własne.

2. Na każdy przewóz wymieniony w ustępie 1 wymagane są dokumenty potwierdzające, że jest to przewóz, który nie podlega wymogowi zezwoleń.

3. Komisja Mieszana, o której mowa w artykule 16 niniejszej umowy, jest upoważniona do zmiany zakresu stosowanych zezwoleń wymienionych w ustępie 1.

Artykuł 9

Kontyngent zezwoleń

1. Wymiana zezwoleń, o których mowa w artykule 7, dokonywana jest w granicach kontyngentów. Ko-

misja Mieszana, o której mowa w artykule 16, upoważniona jest do ustalenia corocznego kontyngentu zezwoleń na przewozy ładunków.

2. Rodzaje zezwoleń, warunki i sposoby ich wykorzystywania zostaną ustalone w protokole wykonawczym do niniejszej umowy.

3. Zezwolenia są ważne trzynastcie miesięcy. Ich ważność rozpoczyna się 1 stycznia każdego roku.

Artykuł 10

Zezwolenia na przewozy specjalne

1. Przewozy pojazdami, których masa całkowita lub rozmiary, z ładunkiem lub bez, przekraczają normy dopuszczone na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron, określane są jako specjalne i wymagają oddzielnego zezwolenia wydanego przez organy tej Umawiającej się Strony.

2. Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo wymagania oddzielnych zezwoleń na przewozy materiałów niebezpiecznych wykonywane przez przewoźników drugiej Umawiającej się Strony.

3. Oddzielne zezwolenia, o których mowa w ustępie 1 i 2 niniejszego artykułu, mogą ograniczać przejazd pojazdu do określonej trasy bądź nakładać inne obowiązki lub ograniczenia.

4. Oddzielne zezwolenie na przewóz specjalny zastępuje zezwolenie na przewóz, o którym mowa w artykule 7 ustęp 1 niniejszej umowy.

Artykuł 11

Podatki i opłaty

1. Przewozy osób i ładunków, wymienionych w niniejszej umowie, podlegają podatkom i opłatom obowiązującym na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony.

2. Komisja Mieszana może występować do właściwych organów Umawiających się Stron o częściowe lub całkowite zwolnienie z podatków lub opłat, o których mowa w ustępie 1, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 10 ustęp 1.

Artykuł 12

Paliwo i części zamienne

1. Paliwo znajdujące się w zbiornikach konstrukcyjnie zainstalowanych w pojazdach jest zwolnione od opłat celnych i innych należności.

2. Części zamienne, które są czasowo wwożone w celu naprawy pojazdu uszkodzonego lub który uległ awarii na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, są zwolnione od opłat celnych, podatków i innych należności (o ile przepisy wewnętrzne drugiej Umawiającej się Strony tak stanowią).

Artykuł 13

Kontrola

Zezwolenia i dokumenty dotyczące kierowcy, pojazdu oraz rodzaju wykonywanego przewozu i inne, wymagane stosownie do postanowień niniejszej umowy oraz prawa wewnętrznego, powinny znajdować się w pojeździe i być okazywane na żądanie organów kontrolnych.

Artykuł 14

Ustawodawstwo wewnętrzne

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony, jak również załogi pojazdów, podczas pobytu na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, obowiązani są przestrzegać przepisów prawnych obowiązujących na tym terytorium, dotyczących w szczególności przewozów i ruchu drogowego.

2. Zagadnienia nieuregulowane w niniejszej umowie bądź w konwencjach międzynarodowych, których stronami są Umawiające się Strony, będą załatwiane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 15

Naruszenia

1. W przypadku naruszenia postanowień niniejszej umowy przez przewoźnika jednej Umawiającej się Strony na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, właściwe organy drugiej Umawiającej się Strony poinformują o tym właściwe organy Umawiającej się Strony, na której terytorium pojazd jest zarejestrowany.

2. Właściwe organy Umawiającej się Strony, na której terytorium państwa naruszenia miały miejsce, mogą zwrócić się do właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony o:

- a) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia,
- b) zawieszenie czasowe, częściowe lub całkowite praw przewoźnika do wykonywania przewozów na terytorium państwa Umawiającej się Strony, gdzie dokonano naruszenia.

3. Organ, który podjął powyższe środki, poinformuje o tym właściwy organ drugiej Umawiającej się Strony.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają sankcji przewidzianych w ustawodawstwie obowiązującym w państwie Umawiającej się Strony, na którego terytorium naruszenie zostało popełnione.

Artykuł 16

Stosowanie umowy

1. W celu zapewnienia wykonania postanowień niniejszej umowy Umawiające się Strony ustanawiają Komisję Mieszaną, która składa się z przedstawicieli

właściwych organów Umawiających się Stron. W pracach Komisji Mieszanej mogą uczestniczyć również eksperci.

2. Do kompetencji Komisji Mieszanej należy:

- a) podejmowanie decyzji stosownie do postanowień niniejszej umowy,
- b) badanie i proponowanie przedsięwzięć dotyczących rozwiązywania ewentualnych problemów związanych z międzynarodowymi przewozami drogowymi,
- c) uzgadnianie wszelkich spraw dotyczących międzynarodowego ruchu drogowego, np. ochrony środowiska, stanu technicznego pojazdów zapewniającego bezpieczeństwo ruchu pojazdów,
- d) inicjowanie i przedkładanie propozycji zmian postanowień umowy.

3. Komisja będzie zbierała się na wniosek jednej z Umawiających się Stron.

4. Komisja sporządzi protokół wykonawczy do niniejszej umowy.

Artykuł 17

Wejście w życie i ważność umowy

1. Niniejsza umowa podlega przyjęciu zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia otrzymania ostatniej noty dyplomatycznej stwierdzającej to przyjęcie.

2. Niniejsza umowa jest zawarta na okres pięciu lat. Ulega ona automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy jednoroczne, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na trzy miesiące przed upływem okresu jej ważności.

3. Z dniem wejścia w życie niniejszej umowy w stosunkach między Umawiającymi się Stronami traci moc Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii o międzynarodowych przewozach drogowych, podpisana w Warszawie dnia 18 grudnia 1969 r.

Sporządzono w Ochrydzie dnia 5 lutego 1998 r. w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim i macedońskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu
Macedońskiego

СПОГОДБА

меѓу Владата на Република Полска и Македонската Влада за меѓународен патен превоз

Владата на Република Полска и Македонската Влада, во натамошниот текст наречени Договорни страни, сакајќи да придонесат за развојот на патниот превоз на лица и стоки меѓу двете држави, како и за транзитот преку нивните територии, имајќи ја притоа предвид потребата за заштита на средината и барањата за безбедност на патниот сообраќај, се договорија за следното:

Член 1

Домен на примена

1. Одредбите на оваа Спогодба се применуваат за превоз на лица и стоки што потекнуваат или се наменети за територијата на државата на една од Договорните страни, за транзит преку таа територија, а и меѓу територијата на трета држава и територијата на државата на другата Договорна страна и назад, што се извршува со возила регистрирани на територијата на државата на една од Договорните страни.

2. Превозникот на една од Договорните страни има право да врши превоз на лица или стоки меѓу двете места што се наоѓаат на територијата на државата на другата Договорна страна (каботажа) само по добивање на дозвола од надлежниот орган на другата Договорна страна.

Член 2

Дефиниции

За целите на оваа Спогодба, следните поими означуваат:

1) "превозник" - физичко или правно лица што живее или има свое седиште во Република Полска или во Република Македонија и кое што има право да врши меѓународен патен превоз согласно важечката внатрешна законска регулатива на неговата земја;

2) "возило" - возило за патишта со механички погон кое е конструирано за патен превоз на повеќе од девет лица вклучувајќи го возачот, како и за превоз на стоки или за влечење приколки и полуприколки наменети за тој превоз;

3) "Автобус" - возило за патишта кое конструктивно е наменето за превоз на повеќе од девет лица вклучувајќи го возачот;

4) "Редовен превоз на лица" - превоз на лица по определена траса, според ред на возење и врз основа на претходно утврдени и објавени тарифи;

5) "Повремен превоз на лица" - превоз при кој возилото превезува иста група патници на целиот пат, без право на оставање и земање на нови патници за време на патувањето;

6) "Наизменичен превоз на лица" - повеќекратен превоз на претходно организирани групи со автобуси, од исто место на тргнување до исто одредеште, при што:

- а) секоја група се враќа на местото на започнувањето на превозот,
- б) на превозникот не му е дозволено ниту да остави ниту да зема нови лица во текот на превозот,
- в) првиот превоз во враќање и последниот превоз во одење се врши со празно возило;

7) "Превоз за сопствени потреби" - превоз при што возилото и стоката се сопственост на исто лице, а возачот е негов работник.

Член 3

Редовен превоз на лица

1. Превозниците на една од Договорните страни можат да вршат редовен превоз на патници со автобуси меѓу териториите на државите на двете Договорни страни, како и во транзит преку нивните територии со претходно добиена дозвола.

2. Надлежните органи на секоја од Договорните страни издаваат дозволи за делот од превозот што се врши на територијата на нивната држава.

3. Надлежните органи на Договорните страни во Протоколот кон оваа Спогодба ќе ги определат начините и условите за издавање дозволи и нивно користење.

Член 4

Привремен превоз на лица

1. Превозниците на секоја од Договорните страни можат без дозволи да вршат повремен превоз со автобуси, под услов да поседуваат контролен документ и список на патници.

2. Изгледот на контролниот документ и начинот на примена на тој документ ќе го утврди Мешовитата комисија, за која станува збор во член 16.

Член 5

Наизменичен превоз

1. За секој неизменичен превоз потребна е претходно добиена дозвола од надлежен орган на другата Договорна страна.

2. Надлежните органи на Договорните страни со Протокол ќе ги определат начините и условите за издавање на дозволите и нивно користење.

Член 6

Превоз на стоки

Превозниците на Договорните страни можат да вршат превоз на стоки и да преминуваат без товар:

а) меѓу место што се наоѓа на територијата на државата на една од Договорните страни и место што се наоѓа на територијата на државата на другата Договорна страна,

б) во транзит преку територијата на другата Договорна страна,

в) меѓу место што се наоѓа на територијата на другата Договорна страна и место што се наоѓа на територијата на трета држава и обратно.

Член 7

Дозволи

1. Освен за превозите определени во член 8, превозот на стоки што е определен во член 6 може да се врши единствено врз основа на дозволи што претходно ги издал надлежниот орган во државата каде што возилото е регистрирано во името на надлежниот орган на другата Договорна страна.

2. Секоја дозвола важи за еден превоз во одење и враќање со исто возило, доколку не е поинаку определено со дозволата.

3. Надлежните органи на Договорните страни взаемно си ги предаваат дозволите за кои станува збор во точка 1.

Член 8

Ослободување од обврска за дозвола

1. Не се бара дозвола за превози:

а) на покуќнина при преселување,

б) на оштетени возила и нивни приколки и полуприколки,

в) на посмртни останки,

г) на експонати наменети за саеми и изложби,

д) на опрема, други предмети и животни наменети за театарски, музички и други културни и спортски приредби, циркуси или филмски, телевизиски снимања и радиофонски записи,

ѓ) на медикаменти и други средства, на стоки наменети за помош во случај на елементарни непогоди и за превоз на хуманитарна помош,

е) што се врши со возила без товар, а кои што треба да заменат оштетени возила и да ја превезат стоката од возилата оштетени на територијата на државата на една од Договорните страни,

ж) што се врши со возила за техничка помош заради поправка на оштетени возила (сервисни возила),

з) што се врши со возила со носивост од 3,5 тони и вкупна тежина со се товарот, приколката или полуприколката до 6 тони,

с) што се вршат за сопствени потреби.

2. За секој превоз наброен во точка 1 се потребни документи со кои се потврдува дека е тоа превоз што не подлежи на барањето за дозвола.

3. Мешовитата комисија, за која станува збор во член 16 од оваа Спогодба, е овластена да го менува опфатот на применуваните дозволи наброени во точка 1.

Член 9

Контингент на дозволи

1. Размената на дозволи, за кои станува збор во член 7, се врши во рамки на контингенти. Мешовитата комисија, за која станува збор во член 16, е овластена да го определува годишниот контингент на дозволи за превоз на стоки.

2. Видовите на дозволи, условите и начинот на нивно користење ќе бидат утрдени со Протокол кон оваа Спогодба.

3. Дозволите важат тринаесет месеци. Нивната важност започнува на 1-ви јануари секоја година.

Член 10

Дозволи за специјален превоз

1. Превозот со возила чија вкупна тежина или димензии со се товарот или без него ги надминуваат нормите дозволени на територијата на државата на една од Договорните страни се третира како специјален и за него се бара посебна дозвола што ја издава органот на таа Договорна страна.

2. Секоја Договорна страна го задржува правото да бара посебни дозволи за превоз на опасни материи што ги вршат превозниците на другата Договорна страна.

3. Посебни дозволи, за кои станува збор во точка 1 и 2 од овој член, можат да го ограничуваат преминувањето на возилото по определена траса или да налагаат други обврски или ограничувања.

4. Посебната дозвола за специјален превоз ја заменува дозволата за превоз, за која станува збор во член 7 точка 1 од оваа Спогодба.

Член 11

Даноци и такси

1. Превозот на лица и стоки наброени во оваа Спогодба подлежи на даноци и такси што обврзуваат на територијата на државата на другата Договорна страна.

2. Мешовитата комисија може да бара од надлежните органи на Договорните страни делумно или целосно ослободување од даноците или таксите за кои станува збор во точка 1, освен за превозот определен во член 10 точка 1.

Член 12

Гориво и резервни делови

1. Горивото што се наоѓа во конструктивно инсталираните резервоари на возилата е ослободено од царински и други давачки.

2. Резервните делови што се внесуваат привремено заради поправка на возило оштетено или хаварисано на територијата на државата на другата Договорна страна се ослободени од царина, даноци и други давачки (доколку така е предвидено со внатрешните прописи на другата Договорна страна).

Член 13

Контрола

Дозволите и документите на возачот, возилото или за видот на превозот што се врши, како и други што се бараат согласно одредбите на оваа Спогодба и внатрешната законска регулатива треба да се наоѓаат во возилото и да се покажат на барање на органите за контрола.

Член 14

Внатрешна законска регулатива

1. Превозниците на една од Договорните страни како и посадата на возилото, за време на престој на територијата на другата Договорна страна треба да се придржуваат на законските прописи што важат на таа

територија, а особено на оние што се однесуваат на превозот и на патниот сообраќај.

2. Прашањата што не се регулирани со оваа Спогодба или со меѓународни конвенции чии членки се Договорните страни ќе се регулираат согласно внатрешната законска регулатива на секоја од Договорните страни.

Член 15

Нарушување

1. Во случај кога превозник на една од Договорните страни ги нарушува одредбите од оваа Спогодба на територијата на државата на другата Договорна страна, надлежните органи на другата Договорна страна ќе ги информираат надлежните органи на Договорната страна на чија територија е регистрирано возилото.

2. Надлежните органи на Договорната страна на чија државна територија се случило нарушувањето можат да се обратат до надлежните органи на другата Договорна страна за:

- а) предупредување на превозникот што извршил нарушување,
- б) временна, делумна или целосна забрана на правото на превозникот да врши превоз на државната територија на другата Договорна страна каде што е извршено нарушувањето.

3. Органот што ги презел горе споменатите мерки, ќе го информира за нив надлежниот орган на другата Договорна страна.

4. Одредбите на овој член не ги исклучуваат санкциите што се предвидени со важечката законска регулатива на Договорната страна на чија територија е направено нарушувањето.

Член 16

Примена на Спогодбата

1. За да се обезбеди извршување на одредбите од оваа Спогодба, Договорните страни формираат Мешовита комисија што ја сочинуваат претставници на надлежните органи на Договорните страни. Во работата на Мешовитата комисија можат да учествуваат и експерти.

2. Во компетенциите на Мешовитата комисија спаѓаат:

- а) да донесува одлуки согласно одредбите на оваа Спогодба,
- б) да испитува и предлага решенија заради разрешување на евентуални проблеми сврзани со меѓународниот патен превоз,
- в) да ги усогласува сите прашања што се однесуваат на меѓународниот патен превоз, како на пример заштитата на средината, техничката состојба на возилата што гарантира безбедно движење на возилата,
- г) да иницира и предлага промени на одредбите од оваа Спогодба.

3. Комисијата ќе се состанува по предлог на една од Договорните страни.

4. Комисијата ќе состави Протокол кон оваа Спогодба.

Член 17

Стапување во сила и важност на Спогодбата

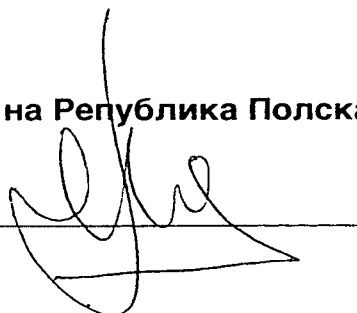
1. Оваа Спогодба подлежи на прифаќање согласно законската регулатива на секоја од Договорните страни и ќе стапи во сила по истекот на триесет дена од денот кога е добиена последната дипломатска нота со која се потврдува прифаќањето.

2. Оваа Спогодба се склучува за период од 5 (пет) години и автоматски се продолжува за наредни едногодишни периоди, доколку една од Договорните страни не го откаже по пат на нотификација три месеци пред истекот на периодот на неговата важност.

3. Со денот на стапување во сила на оваа Спогодба, во односите меѓу Договорните страни престанува важноста на Договорот меѓу Владата на Народна Република Полска и Владата на Социјалистичка Федеративна Република Југославија за меѓународен патен превоз, потпишан во Варшава на 18 декември 1969 година.

Составено во Охрид на ден 05. февруари 1998 година во два еднакви примероци, секој на полски јазик и на македонски јазик, при што двата текста имаат еднаква важност.

За Владата на Република Полска

За Македонската Влада

